

(2/7) Bra tryck. Elisabeth Viktorsson från Boden tycker det är härligt att få sjunga i en så stor kör. "Det blir ett sådant tryck, man har stäpås hela tiden". Till höger om henne sitter Lennart Zätterquist. | Bild: Petra Isaksson

Glädjen att sjunga i en jättekör

06:30 | 15-04-22 | Kommentera

MUSIK Att få sjunga tillsammans i en riktigt stor kör är en dröm för många körsångare. Nu går drömmen i uppfyllelse för de 80-talet personer som valt att delta i Norrbottens körsångarförbunds opera- och musikalsatsning.

– Det blir ett sådant tryck. Man har stäpås hela tiden, säger Elisabet Viktorsson från Boden.

I Kulturskolans orkestersal ljuder toner från musikalen Kristina från Duvemåla. "Du måste finnas, du måste, jag lever mitt liv genom dig. Utan dig är jag en spillra på ett mörkt och stormigt hav", sjunger kören.

– Titta på mig, utropar körledaren Anders Pääjärvi och fortsätter:

– Ordet liv är viktigt. Det är ju livet det handlar om, säger han och ber kören sjunga strofen en gång till.

Anders Pääjärvi arbetar till vardags som musiklejare i grundskolan. Men därutöver har han varit körledare ända sedan han var 16 år.

Vad är lättast för en körsångare – att sjunga i en liten eller en stor kör?

– Att sjunga i en riktigt liten kör har sina speciella utmaningar. Är man bara två i varje stämma är det tufft.

I en medelstor kör med sju, åtta personer i varje stämma, kan man missa litegrann utan att det märks.

I en riktigt stor kör, som denna, uppstår däremot andra svårigheter.

– Det handlar om att alla ska sjunga jämnt och tajt, så att det inte blir rytmiska slitningar.

Utmaningen med att dirigera en stor kör är att få alla korister att förmedla samma budskap, berättar han.

– Alla ska sjunga samma ska och mena samma sak.

För att underlätta inför körträffarna ligger alla stämmer ute på hemsidan, så att deltagarna enkelt kan träna hemma. Då behöver man inte hålla på så mycket med stämövning när man träffas.

Norrbottnens körsångarförbund, NKF, brukar vanligtvis inte arrangera körövningar och konserter. Men vid årsmötet ifjol bestämde man sig för att ge alla sina medlemmar möjlighet att delta i ett stort gemensamt körprojekt: Euforiskt – klassiker men inte bara klassiskt.

– Det största vi haft hittills, berättar projektledaren Marie-Charlotte Bergh.

Hon sitter även i styrelsen för förbundet som idag organiserar cirka 600 medlemmar i länet. Främst från profana körer.

– Många tycker det är roligt att vara många och sjunga tillsammans. Det blir en väldig kraft i det, säger hon.

Satsningen som innefattar körövningar i Piteå och i Luleå under hela 2015 och utmynnar i en konsert tillsammans med Luleå symfoniorkester i februari 2016, har hittills fått anslag från landstinget och från Kulturrens bildningsverksamhet.

I projektbeskrivningen står det detaljerat om flera olika syften.

– Vi har satt upp mål som ska vara så mätbara som möjligt, säger Marie-Charlotte Bergh.

Det handlar om att kompetensutveckla och utmana körsångarna med en ny repertoar från musikal- och operavärlden, inspirera till fortsatt samverkan i nya konstellationer, involvera studenter från Framnäs i arrangering för orkester och en student som ska dirigera från Musikhögskolan i Piteå. Men också om att främja god hälsa.

– Idag finns forskning som visar att körsång sänker blodtrycket, att hjärtfrekvensen går ner till ett lugnare och jämnare tempo och att stresshormonerna sjunker.

I inledningsskedet fick deltagarna svara på en enkät om vad de förväntade sig av projektet. När det avslutades ska de få fylla i en ny enkät och berätta vad de har fått ut av det.

Elisabeth Viktorsson från Boden, normalt sjungande i kören Chorisma, och Lennart Zätterquist från Antnäs i Luleå, normalt sjungande i Alviks blandade kör samt projektkören i Sörbykyrkan, sitter bredvid varandra på bakersta raden. Nu har de börjat träna en av de svåraste sångerna, men också en av deras favoriter i repertoaren – America ur West Side Story.

Trots att det är en storkör är det som vanligt brist på tenorer, beklagar sig Lennart Zätterquist. Men själv kan han inte låta bli att sjunga. I hans familj har man alltid hållit på med musik och han började sjunga i kör redan i slutet av 1970-talet.

– Jag gjorde ett uppehåll när jag fick barn och samtidigt jobbade skift för då var jag så trött. Men sedan kommer suget tillbaka. Jag bara måste få sjunga.

Varje gång han kommer hem från en körövning känns det som att han fått "ett lyckopiller".

Elisabeth Viktorsson kan bara hålla med. Hon har sjungit i kör i 12 år.

– Jag började då jag blev uppsagd från mitt jobb. Vi var 54 personer som fick gå samtidigt från Teracom, där jag hade jobbat i 19 år. Jag var dessutom fackligt aktiv och det var psykiskt jobbigt, berättar hon.

Sången blev en rehabilitering för henne.

– Jag mår väldigt bra av att sjunga i kör, konstaterar hon.

Ulrika Vallgård